16/07/2019

Ποιός μπορεί να εμποδίσει το φως να φωτίσει και να σκορπίσει το σκοτάδι;

/ Γνώμες

Ποιός μπορεί να εμποδίσει το φως να φωτίσει και να σκορπίσει το σκοτάδι; Η απάντηση είναι κανείς. Το σκοτάδι άλλωστε δεν υπάρχει παρά μονάχα εκεί που υποχωρεί το φως. Άρα εάν υπάρχει σκοτάδι στην ζωή μας, στην κοινωνία μας, στον κόσμο έχουμε και εμείς ευθύνη που δεν γινόμαστε οι ίδιοι φως. Δεν ωφελεί ξέρετε να διαμαρτύρεσαι για το σκοτάδι όταν εσύ δεν κάνεις τίποτα να έρθει το φως.

Ακριβώς αυτό ζητάει ο Χριστός από εμάς, στο αυριανό ευαγγέλιο, να γίνει ο καθένας στο δικό του μικρόκοσμο πηγή φωτός και χαράς. Η ζωή και ο τρόπος μας να αποτελεί μαρτυρία του Χριστού. Να σε βλέπει ο άλλος έλεγε ο μακαριστός γέροντας Αιμιλιανός και να χαίρεται, να δοξάζει τον Θεό που σε γνώρισε, που σε βρήκε στην ζωή του, που είσαι μέρος και μέλλος της παρέας και συντροφιάς του.

Να μην σε βλέπουν οι άνθρωποι και στρίβουν στην άλλη γωνία. Να φεύγουν και να λένε «ωχ ήρθε πάλι αυτός;» Και πότε συμβαίνει αυτό; Όταν είσαι άνθρωπος σκοτεινός, μίζερος και γκρινιάρης. Που δε βλέπεις κανένα καλό και τίποτε όμορφο γύρω σου. Που για τα πάντα έχεις και μια παρατήρηση, κρίση και κατάκριση. Που όλοι και όλα σου φταίνε. Έτσι ο άλλος δεν μπορεί να είναι αυθεντικός κοντά σου, να είναι ο εαυτός του, να πει και να κάνει αυτό που αισθάνεται. Φοβάται, σφίγγεται, γιατί και μόνο η ματιά σου εκτός των λόγων σου, είναι μαχαίρι που κόβει αφήνοντας πληγές.

Τότε αλήθεια ποιος μπορεί να είναι κοντά σου και εδώ που τα λέμε γιατί; Για να τον προσβάλεις και να τον επιτιμάς; Λέμε έμεινα μόνος, μα πως ο άλλος να παραμείνει μαζί σου όταν γίνεσαι σκοτάδι που νεκρώνει τις πιο φωτεινές ελπίδες του.

Χαραλάμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος